

Ese de două ori in septembra: Joi-a si Dominec'a; era candu va prezintă importantă a materiilor, va fi de trei său de patru ori in septembra.

Pretiul de prenumeratiune.
pentru Austria:

pe anu intregu	8 fl. v. a.
" diametate de anu	4 fl. v. a.
" patravi	2 fl. v. a.
Pentru România si strainatate:	
pe anu intregu	12 fl. v. a.
" diametate de anu	6 fl. v. a.

Invitare de Prenumeratiune

la

„ALBINA“

fóia politica natiunale pentru tóte interesele romane.

Apropiandu-se anulu nou 1872, „Albina“ are să-si incépa periodul alu VII-lea alu vietiei sale pline de lupte.

Desi greitătile luptei nóstre natiunali din dia in dia se sporescu, precum cutesarea poterei facia de noi si de aspiratiunile nóstre sacre, legitime, patriotice — din dia in dia devine totu mai discretiunaria si chiar brutale: totusi pre cătu timpu marele Publicu romanu va continua a sprigini lupta nostra print'nu concursu spirituale si materiale — destulu de abundante: noi am comite unu greu peccatu contra natiunei, déca unu minutu am esită in lupta si directiunea nostra.

Pentru că — ori cine ce ar dice si cum ar socotí, despre spiritul comun la noi, adeverat'a spontaneitate său otarire de sine a natiunei nici intr'unu locu nu se manifesta atât de curata, nu este atât de libera si genuina, ca si la sustinerea unei foi publice si opositiunali, prin *conflictră si prenumeratiune*.

Aci nu pote să fia nici vorba de *fortia* său *sila* din partea nostra; căci poterea este la contrarii nostri, cari tocmai profita de ea uneori si une-locuri in contra nostra.

Nici pote să fia vorba de amagire; căci vócea, discusiunea si directiunea nostra sunt *publice* si marele si necorruptibilul Publicu este judecatoriu nostru.

De aci noi ne tienemus indreptatiti a deduce că, pre cătu timpu „Albina“ este relativmente cea mai latita, mai multu cautata si spriginita fóia romana, natiunea romana pre atât a apretiesce si sustiene principiale si directiunea „Albini“; si intr'atât a noi, afara de cele mai curate si depline convictiuni personali ale nostra si ale partitei carei ne-am ingagiati, mai avemus si impulsul pozitiv alu opiniunei publice.

Si éca oblegamentul nostru morale si natiunale, evidentminte expresu, pentru continuarea luptei nostra diaristice cu tóte poterile, in aceeasi directiune, ca pan' acuma — pana atunci, pana ce său vomu invinge, adeca poterea ni va recunoșce si concede drepturile aperate, său ni va pune pumnulu in gura, ca să nu potemu vorbi, să nu ni mai potemu aperă drepturile eterne.

In primulu casu are să urme *impacatiunea si infratiarea cea adeverata si multu dorita de noi cu domnii unguri* de la potere; in celalaltu casu are să urme ucidiatoriul de omenime *despotismu*; o stare a barbarismului asiaticu, abnormale pentru Europa, si tocmai pentru aceea de forte scurta durata.

Astfelui fiudu credint'a si convictiunea nostra, publicam abonamentu nou, in conditiunile de pana acuma, adeca:

A) Pentru partile austro-ungare:

Cu 8 fl. val. austr. pre anulu intregu,
4 fl. val. austr. pre $\frac{1}{4}$ de anu,
2 fl. val. austr. pre $\frac{1}{4}$ de anu.

B) Pentru Romania si strainatate:

Cu 24 de lei nuoi său franci pre anu,
12 lei nuoi său franci pre $\frac{1}{4}$ de anu.

Prenumeratiuni se facu la toti dd. corespondenti ai nostri, si de adreptulu la Redactiune Stationsgasse Nr. 1, unde sunt a se adresă si corespondintele, ce privesc Redactiunea, administratiunea său spedită; căto vor fi nefrancate, nu se vor primi, era cele anonime nu se vor publica.

— DXXH —

Pentru anunț si alte comunicatiuni de interesu privat — se respunde cătă 7. or. de linia; repetiile se facu cu pretiu scadiu. Pretiul timbrului cătă 80 or. pentru una data se antecipa.

Pentru partile straine, indepartate, unde portulu postale este intreitu, si mai mare: acesta se va socoti pe de a supr'a.

Pentru cei adeverat'u seraci, a nume pentru invetitorii si preotii slabu dotati, si mai departe se va da fóia cu pretiu scadiu; dar sub conditiunea ca atari prenumeratiuni să se faca pre anulu intregu, si am dorit ca astfelu de prenumeratiuni să nu se tramita prin capii reuniunilor său prin dnii colectanti ai nostri, in liste colective.

Banii ni se potu inainta său prin epistole frante, său prin asemnate postali, care din urma mediloci este foră tota indoiel'a celu mai eftinu si inlesnitoriu. —

Seraci'a cea mare ce a causat'o mai pretotindenia recolt'a cea slaba a anului, ne a facutu să renunciăm de ocamdata la intentiunea ce aveam, d'a ni mari fóia, urcandu-i intru cătu-va pretiul; stămu insa in pertractari cu unii patroni ai fóiei nostra, ca dór'am poté-o mari foră urcarea pretiului. —

Mai avemus o indetorire, noa scumpa si neutavere catra on. Publicu alu nostru. I-am fostu promis u „Charta etnografica a romanismului din Oriente.“ Am spus la rondilu seu că, dorindu cea mai deplina perfectiune a ideiei si planului nostru, inca anu la incepertulu lunei lui optomvre am tramsu frumosulu nostru desemnul amicului nostru I. Caragiani, macedonianu de nascere, membru alu Academiei romane si profesore la Iassi, pentru ca dup'a sa personale esperiintia să ni completedie partile macedo-romane, pre cari nici intr'unu opu strainu nu le am aflatu măcar cătu de cătu bine 'nsemnate. Dnulu Caragiani, cum ni spuse pe la incepertulu lui septembre in Bucuresci, afandu planulu si desemnul nostru pre interesante si demnul de tota posibila perfectiune, l'a tramsu unui amicu macedonianu alu seu, amplioiatu de militia la Constantinopole, despre care scie că are cele mai exacte cunoștințe ale poporatiunilor macedo-romane atât din Turcia, cătu si din Grecia, si — acolo lucrul a statu opacită atât a timpu! Dlu Caragiani sosise tocmai de la Constantinopole si dicea că intr'aceea amicul seu i-a speditu la Iassi charta nostra bine completata, si că indata dupa returnarea sa a casa, ni va retramite-o.

Nu ni-a retramis-o; si — tare ne tememus că opulu nostru lucratu cu multa ostenela, dupa multi autori ai nostri si straini, unu opu unicu in feliulu seu, va fi devenit in mani contrarie.

Éca cauza pentru carea noi n'am fostu in stare a imprimi promisiunea facuta onorabilului Publicu alu nostru. Dar noi nu renunciăm nici acuma d'a ni esecută acelu planu, acea charta etnografica, si d'a ni imprimi ingagiamantul.

Mai asteptăm unu responsu categoricu alu amicului nostru de la Iassi si apoi in casu de necesitate, vomu cătu să gasim in tre hârtiele nostra o copia, ce nainte de a tramite desemnul originalu la Iassi, in pripa ni-am facutu de pre elu pre hârtia transparente; cu ajutoriul acestiea dlu autoru Biju de sicuru va fi in stare a ni desemná foră mari greutăti unu planu nou.

Intr'aceea noi la timpulu seu am inceputu a publica si a tipari si intr'o brosură separata *Legea comunale*, atât de importanta pentru noi, si carea cătu de curendu are se vina in aplicare practica. Usurandu-ne acum cătu de bine de multele restante ce aveam, numai de cătu vomu continuă publicarea acestei legi si completandu brosur'a uôstra vomu tramite-o gratis tuturor dloru prenumerantii ai „Albini“, dorindu ca toti ai nostri să o studiem bine acesta lege si să profite de ea la timpulu seu cătu numai se poate — pentru binele poporului si alu natiunei nostra.

Conducatoriu „Albini.“

Pesta, in 16/28 dec. 1871.

„Buda-Pesti közlöny,“ buletinul oficial alu guvernului magiaru, in nrulu de dominec'a trecuta, insira in 44 de colone mîile de denumiri la nòuele tribunale scaune cercuale, oficia de cărti funduale si pentru posturile de manipulatiune in cancelaria langa acelea.

Petrecendu cu o privire fugitiva a-este lunga si multe colone, ici-coliá dederam si căte de unu nume romanu, dar de pré putine nume cunoscute si stimate natiunei romane.

Numai ca de exemplu amintim că, pentru tribunalulu de Oradea-mare buna óra, domnii stepauitori n'au aflatu cu cale a denumí nici macar unu asesore romanu, asemenea pentru celu din l'emisiora, Becicoreculu-mare etc. desi la aceea apartieni sute de mîile de romani, cari nu scriu alta limba de cătu romanesce. Dar ce să ne mirăm de acésta, candu domnii au cutesanti'a d'a denumí pentru tribunale si scaune cercuale curatu romane, mai numai magiari si chiar ca de poména ici-coliá căte unu romanu, buna óra ca la Beiusiu, Aradu, Lugosiu, Ora-vitia, Deva, Hatiegu, Gherla etc. etc.

In scurtu să dicem: politic'a, tendint'a, firea, cugetulu patrioticu si moralu alu domniloru magiari si aci apară ilustrate in celu mai eclatante modu.

Mii de denumiri cu milióne din pung'a poporului, mai totu in favórea magiarismului, si numai unu micu procentu, sfaramaturile de la més'a cea bogata a magiariului pe cont'a bietelor popóra, aceea este totulu ce in tipu de elemosina marinimosa s'a datu altora.

Deákistii si guvernamentalii nostri — au ce să laude, demnus de ei si de stepanii lor! Apoi — cum nu, cum să nu pote laudă si prémari, candu turcii, atunci candu ei erau gróz'a Europei, erau mai rei? — Ba de sicuru asiá, si eu atâtua mai vertosu, căci despre tartari scriu istoriele vecchi că erau si mai rei: abiá alu treilea locu pote se compéta nobililor domni magiari — intre cumpliti barbari!

Noi — din alu nostru opositionale punctu de vedere — nimica nu li luămu in nume de reu; mai de multu am inveniatu a nu asteptá de la ei de cătu — nedreptate si ce ni strica, si ce ne dore. Apoi in legiōnele de nedreptatiri si striatiuni ce pe tota dí'a ni facu, marturisim cu acele ce ni le facu la astfelui de denumiri, sunt cele mai mici si si mai usioru de scusat si de iertat.

Am spus o data, la rondulu nostru, repetim si aicia: de óra-ce domnii stepauitori prin politic'a ce urma de candu sunt la potere, s'au dovedit contrari de mórte ai essintiei si desvoltatiunei nò-

stre natiunali, si in oficiale loru nu suferu romanismu sinceru si onestu, — conscientia logica si morală este că, de ar fi denumitul multi buni de ai nostri, acei'a toti ar fi perduti pentru cauza nostra, ér de ar fi denumitul multi rei, re-negati de ai nostri, pe langa aceea că ar fi doveditul lumei că natiunea romana are multi fi degradati si nedemnii de numele si sangele romanu, totu de o data ar fi incuragiato si remunerat nemoralitatea renegatiunei. Egoismulu si nesatiul magiari ne-amu ferit — har domnului — de atât a rusine! Li multiamu domniloru, si — ocasiunalmente, déca ni va fi cu potintia, ii vom culege pe cei pucini denumiti ai nostri dintre mîile de magiari si magiaroni, si ii vomu publica — intru marirea si gloria parintescului si patrioticul guvernui magiaru de astazi! —

Parlamentulu centralu alu Cislantaniei s'a deschis ieri in 27 l. c. tienendu o siedintia preliminaria pentru execu-tarea formalitatilor indatinate, era cuventul de tronu se va ceti astazi dupa program'a statorita mai nainte. In acésta siedintia a casei representative s'a constatatul că deputatii s'au presintat in numeru suficient pentru esecu-tarea agendelor parlamentari; intre cei presenti mai numerosi sunt nemii „fideli

constitutiunei“ cari s'au presintat in numeru completu, mai departe de facia sunt polonii, istrianii, deputatii din Triest si litorali — éra absenți sunt bohemii, slovenii, dalmatienii, si federalistii din Tirolu si Voralberga.

Machinatiunile guvernialilor din Bucovina au facut si pre pacinicul poporului alu acestei tieri, si se arunce in braciile opositionei celei mai resolute. Acestu spiritu opositionale pré eclatante s'a sprimat in siedint'a dietale din 20 l. c. candu deputatii: baronulu Petrino, b. Vassilco, b. Capri, Kováts, b. Mustatia, Leone Vasilco, Prunculu, Lupulu, Victoru Styrze, Georgiu Hurmuzachi, si Georgiu Floridoru au presintat unu energic protestu, in care nainte de tota se apostrofă, că la execu-tarea patentei p. a. in privint'a ultimelor alegeri nu numai că s'au calcatu drepturile majoritatii a populatiunei tieri, ci prin abusul functionarilor publici s'au violat legile si prin acésta s'a efectuitu unu rezultat, care nici intr'o privint'a nu poate fi considerat ca adeverat'a reprezentatiune a tieri, prin urmare in fine declară acésta reprezentatiune de illegale si otariile sale de fora valore de dreptu.

In Francia trebile mergu reu, forte reu. Dlu Thiers e amenintiatu a fi trentitul din postulu seu de presedinte alu republi-

cei si a fi inlocuitu prin principalele de Oleanu — Aumale. Acătă este dorința ferbinte a Orleanistilor, nu pentru că dora faimosulu principe ar fi mai mare garantia pentru renascerea Franției, ci — ori cătă ar negă fatiaricii monarchisti — pentru restaurarea tronului familiei Orleaniste. Unu principie, ai carui parinti si stramosi au domnitu a supr'a Francieei ca regi din mil'a lui Ddieu, si carele se provoca intocmai ca afurisitul esimperatu Napoleone la dreptulu divinu, — unu atare principie ca presiedinte alu republicei francese abia nascute, nu promite Franciei pentru viitoriu decâtua restaurarea tronului odiosu.

Intr'aceea ticalosulu Bunaparte vediindu că pentru densulu nu mai este nici cătă sperantia d'a se renaltă pe tronu, indémna pe Orleanisti „a si eluptă dreptulu (!) si a nu lasă Francia in manele usurpatorilor!“ In adeveru, par' că acestu omu blestematu si condamnat de lume, ar fi iindracit de man'a d'a face totu la lovitur de statu, — daca nu elu insusi, celu putien prin altii! — In scurtu insa trebue sè se alăga că — ore in adeveru este data Francieei ca sè fia — Monarchia, si că Republic'a nu o pote fericí, — precum bucina in tonu profeticu iesuitii si monarchistii. Déca si acuma invinge Monarchia — dice renumitul filosof Edgar Quinet — Francia este perduta, perduta pentru totudeun'a!

Scirile din Romania mereu ni anunța fazele unei situatiuni totu mai critice, provocata prin influența strainilor cu privire la cestiuca calei ferate, care amenintia starea materiala a Romaniei cu o ruina totale. Proiectulu de lege alu guvernului romanu in privint'a acăsta corespunde pe deplinu intentiunilor egoistice ale speculantilor straini, opiniunea publica din Romania insa s'a revoltat contra machinatiunilor indreptate spre ruinarea statului romanu si prin petitiuni energice, adresate Camerei representative; s'a facutu apeluri patriotic catra representantii natiunei ca se fia cu veghiare si — la naltinea misiunei loru ca romani, avendu curagiul de a respinge nou'a conventiune a companiei straine representata prin Bleichröder, si a resolve acăsta causa in interesul tierei pe terenulu dreptatii si alu legalitatii.

Comisiunea esmisa pentru esaminarea conventiunei presentata de guvernu si-a presintatu dejă referatulu seu. Majoritatea comisiunei recomenda primirea conventiunei pe langa unele modificatiuni cam esentiali; minoritatea insa e pentru rescumperarea obligatiunilor cu 66 de percente. Intr'aceste se dice că de la Constantinopole s'ar fi indreptat guvernului romanu o nota, prin care se cere cu urgentia resolvarea cătu mai in graba a cestiupei de calea ferata, firesce in interesulu speculantilor straini pentru cari sè se fia angajatu nu numai domnulu de Bismark, ci chiar si guvernul austro-ungaru impreuna cu alu Russiei.

Acăsta nota diplomatica a Portei otomane naturalmente a trebuitu se produca o sensatiune straordinaria si pré desgustatoriu in tota Romania, chiar si la casulu candu ar fi numai o inventiune din partea guvernului actuale, care nu se sfesce a intrebuită tota midiloca pentru indeplinirea „marilor sale angajamente“ facia cu diplomati'a straina, care l'au si chiamatu la potere in detrimentul tierei si fora de acăta pré sguadita si esplotata de straini.

O scire electrica cu data de ieri in 27.I.C. ni spune, că ministrul-presiedinte Catargiu a declaratu in camera, că guvernul este *silitu* (?) a face din prima-re conventiunei de calea ferata o *cestiupe de cabinetu*, si pre langa acăta si resvera dreptulu de a-si insinuá deimisiunea seu — a disolve camer'a.

Guvernul lui Catargiu se vede dura că si jocă bine rolulu seu, amenintandu si intimidandu representantii natiunei, speram insa că si acestia vor

scî se-si implinesca detorinti'a loru facia cu tiér'a si natiunea!

Cernauti, 1 decembre 1871.

(*Din mai reu totu in mai reu!*) Este tristu, ba inca fără tristu, că din o data fericită tiéra a eroilor nostri strabuni, era acum numai o umbra aceleia, nu se pote audi nici candu vr'o fama imbucuratoria, ci numai faim sfasiorie de inima, si — dupa cum arăta dică de mai susu, trăba merge cu pasi rapedi „din mai reu tota in mai reu!“ Si voindu noi a argumenta d'a acăta vomu aduce numai patiene insa fără intristatorie sciri din capital'a tierii noastre.

Mai multu său mai putien este cunoscetu onorabilului publicu romanu, cumca prin marți'a si splendifid'a edificare a resiedintei episcopesci s'a ruinat fără sare fondulu religiunariu, carele a fostu atât de maretu, fora de-a fi adusu si foră sperantia de a aduce candu-vara unu folosu Romanilor, stranepotii acelor eroi, cari au pusu temeli'a acestui fondu, ci aceste tote se facu numai pe séma veneticilor straini, pentru prosperarea si inflorirea loru, căci fondulu li stă spre dispusetinne, să faca ce voiescu, si carii potu să cugete și intr'acolo, să puna într'o buna deminută man'a si pe tote bucurile fondului. Pe langa amintită resiedinta se mai afla inca si seminarulu gr. or. care facultate e dejă de doi ani locuita de alumni.

Să lasemur dara resiedintă de o parte pana ce va fi o data găta si să vedem cum mergu trebilé in acestu seminaru, de unde va să ese sarea pamantului?

Trebile mergu destulu de reu!

Rectorii se schimbă in totu anul. Si ore se schimbă ei ca să vina altii mai buni? de siguru că nu! ei, dupa dis'a Romannului „se duce dr... si in locu-i vine tata-sen!“ — In anul expriat a fostu unu rectoru de partid'a epulu Haemau, de acest'a am scapatu cu mare greutate, — nu ii-am mai audi de nume, căci s'a dusu la parochia indereptu. In locul mentionatului a denumitul epulu Haemau pe spiritualul seu I . . . . , unu omu destulu de inaintat in estate, care insa nu e cunoscutu lumii de cătu numai pote prin aceea, că e unu escelinte camataru si exemplarul ce avaru, său pote, dupa cum ilu laudara mai de una-di nisoi, ca propagatoriulu si infloritorulu strainismului, căci elu ca unu romanu — care nume suntu nu i se cuvine — si ca catechetu de religiunea gr. or. la gimn. inferioru din Cernauti, propune religiunea studintilor romani in limb'a germana.

Destulu despre acăta faptă intristatorie!

Să trecemur la postulu seu de rectoru seminarialu. Elu devină la postulu acest'a, dupa ce mai nainte prin machinatiunile fostului secretar u episcopescu, isbuti intr'acolo, că a pusu man'a nemidilociu si pe bucatari'a seminariale, si ast'a a facut'o elu pri' o preotesa vedova, carea a intreprinsu bucatari'a, si inca prin preceut'a observare si ingrigire a pré intieptului guvernui *fora anonsu*, cum se cuvine a se face astfelui de lucrari publice, ci au lus' Asia numai pe sub mana, mai marindu si se pretijulu pentru viptu la unu siuguru alumnu cu căte 5 florini pe luna, carii adaugendu-se la pretijulu prefisutu de mai nainte, facu la unu locu 27 fl. la luna, său 90 cr. pe dia. Prin urmare cu unu asemene pretiu, si dupa cum stau bucatele acum, bucatari'sa ar potea să dea unu viptu alumnilor macar înăcatu-va corespondintorii acestoi sume; ceea ce nu o face. Si de ar dă ea portiunele si in diumetate, ceea ce se intimplă adese, si nu cum se cuvine do gustuoșe, dupa cum s'ar potea asteptă de la o fosta preotesa, si de la carea se sperédia ca a invetiatu de mai nainte art'a cuhnarii si preparare bucatelor gustuoșe, — esci silitu să le primesci Asia cum sunt si cuamtii le dă, căci de te plangi rectorului, carele ca unu avaru foră margini, nesciindu si negustandu in vieti'a sa mai bune bucate de cătu „borsu eu fasole“ si căte o scribitia pe luna, si ea protectoru pungei sale, se intielege de sine că nu poti să-lu superi cu nemica mai tare, de cătu candu i vei aminti ceva, că nu esti indestulit u bucatele.

E dreptate acăta? Este lucru umen? ! F-ndula religiunariu spesédia pe fie-care luna pentru fie-care alumnu căte 27 fl. numai pentru viptu, ceea ce face la unu locu pantru 50 alumni la luna 135 fl. Prin urmare, inuidatindu bucatari'sa bucatele, ingiumetacie si sum'a menita pentru bucate, care remasu apoi de buna séma că trebuie să-lu impariesca cu dnulu rectoru său cu alti protec-

tori ai sei. La tôte acestea alumni nu potu ave cuventu, căci dlu rectoru ii apostrofădă cu cuvintele: „bucatele-sa destulu de bune si de ajunsu pentru 90 cr.“

Curiosu lucru! — Pre candu in celu d'anta otelu in Cernauti potu ave viptu pe luna si la măsa boerésca cu tôte preparativele mesei, cu eluminare si cu servitul, pentru unu pretiu fără moderat de 18—20 fl. diminetă, la a-médi si să'r'a bucate de ajunsu si destulu de bune, pre atunci dlu rectoru vine si ni spune, că viptulu co ni-lu dă dn'a bucatăresa, respective fost'a preotesa, e de ajunsu pentru pretiul de 27 fl. la luna, desii că tôte servitiele mesei, precum: taiere, servieturi si celealte sunt ale seminarului, ba inca si servitorii mesei sunt salarizati din fondulu religiunariu, remanendu ei numai atât'a, de a cumpără bucate pentru pretiul mentiuat si a le ferbe.

Ba, éta să mai multu din sfer'a sa.

Mai de uradi dandu li-se la nisice alumni morbosu mancare destulu de rea, pane muceda si uscata, carea era cu nepotintia s'o consume si celu mai sanatosu alumnu, de cum unul morbosu, si plangendu-se acestia dlui rectoru pentru nedreptatea ce li se face de catra bucatăresa, dlu camatarul — al pardou de expresiune — voi să dicu dlu rectoru — li respuse: „Fiti dloru indulgenti, că sup'a e d stulu de buna, era ce se atinge de pane, muiati-o in apa rece si apoi veti poté-o mancă.“ Poftim acuma! să judece si on. publicu: pote-se ca unu morbosu de unu morbu straordinariu, ce evita apărece, să mance astfelui de pane?! — Poftim! prin astfelui de ingrigiri din partea unui rectoru, nu e unu alumnu morbosu in stare să moră, déca provedinti'a nu-i va stă intru ajutoriu? si unul dintre amintitii alumni morbosu, din cauza unei astfelui de ingrigiri, Ddieu scie de va scăpa cu viația. El! ce să dicem acum? cui să ne adresăm in astfelui de giurăstări? si ce să facem cu să scăpămu din ghiarele mortii pe atari alumni morbosu, de la cari serman'a Bucovina astăpta salvarea si inflorirea sa, déca nimeneu nu dă audiu plangerilor alumnilor.

Ce se atinge de ordinea dilei, pote să si insemne on. publicu aceea, cumca elu este forte strictu si destulu de aptu pentru starea etemita, fiindu că mai bigotu omu ca densulu nu poti astă altul. Tota diu'a stă inhamatu cu patrahirul de a grumadiu, care proprietate o posiede de buna séma inca de la stramosiu-seu. — Si ore de ce este elu rectoru acel? Este elu ca să dea unu essemplu bunu alumnilor, ca să destepte unu zela naționalu si patriotic in densii, ca să li arete calea cea binecuvantata, ca să-l inspire si să lucrede alaturea cu densii in veri ce privintia laudabila, naționala si folositória pentru patria loru, carea ii astăpta cu sinulu deschis? O! nu! acăta ar fi o infamia pentru densulu si una dispreziu din partea strainismului, spre a carui propagare a datu parol'a sa dejă mai nainte. Că elu este numai de aceea aci, pentru ca să-si pote implé pung'a sa cea cu 10 baore, dupa cura si elu insusi s'a esprimatu catra unu favoritul seu inca la incepțul anului scolasticu: „hm! 1000 fl. a punc in astu anu de o parte, nu e reu!“ De sigura numai spre acestu scopu, ca să-si faca comori, căci la din contra l'am vedé astfelui imbracatu, nu ca celu mai simplu omu.

Afora de acăta si localitatile cele menite pentru sine le a schimbatu cu cele ale alumnilor morbosu, adeca cu spitalulu, parandu-i se acestea mai acomodate si mai sanatoșe, pre candu cele de mai nainte erau pré recoritórie si umeda, fiindu că ventul despre nordu nu le pardonédia, ci trece foră nici o pedeacă in launtru prin ferestrile cele facute cu sume enorme din fondulu religiunariu. Erasi unu faptu estraordinariu, ce numai dlu rectoru din prezintă a fostu in stare să-lu faca, espunendu pe bietii alumnii morbosu la incomodatii si suferintie si din partea tragerei de ventu. — In aceste localitati separate ale sale arare ori poti strabate, pentru că elu mai totideun'a este pre ocupat cu cetirea rugilor stului Vasiliu celu mare, s. Grigoriu si ale altoru santi, muerilor ce-lu cercetédia adese, ceea ce amesurat legilor seminariale, luate cam pe la an. 1832, si pe cari dlu rectoru speru că le va fi cetitu, nu star cuventu, ba chiar nici nu o concesu muerilor să intre si să profan die locurile cele sante. Si de voiesci a strabate, trebue multu timpu să stai la usia cu palari'a in mana pana ce ti se va deschide, sciindu elu pré bine că unu alumnu nu vino să-lu aduca ceva cascig, si apoi cum să-lase elu denariulu veduvei din

mana, carele i se ofere si care i inmultiesce comor'a, pentru unu alumnu ce vine să-lu rōge pentru ceva, nu ca să-i dea din proprietatea sa, ferescă Ddieu, ci numai ca să-i spună, ca să demande servitorilor să facă focu prin odată, că elu si colegii să scriburescu de frigu. Unu alumnu pote să astepte, dupa sentintă sa, căci n'are de a merge la drumu, si din cauza lui n'a alungă elu muerile, cari au venit cu crucei in mana la deusula să li ceteșă ca unu facutoriu de minuni. Si ore ce va dice lumea la acestea candu eu m' exprimă că este unu facutoriu de minuni? — Da! intru adeveru elu este unu facutoriu de minuni — dar' banale, căci numai prin mes'eră acăta de a celi muerilor, prin camete si alte de asemenea si-a facutu pana acumă o avero de vr'o 50,000 fl. Nu e acăta o minune?! Si déca va si la aceasta facultate ca rectoru mai lungu timpul, si va indumentati dimpreuna cu dn'a bucatăresa banii meniti pontru viptu, si déca va inca caldă odaile seminariale intr'o diua si în timpu de érna numai cu căte 5 bucati de lemne, precum a facut'o pana acumă, de bona séma că avearea sa se urca la milionu.

Si ore' si face elu avere pentru unu scopu răilropicu, fiindu că familia nu are, cui s'o lasă? Aceasta intrebare pana acumă e unu misteriu, o enigma nedescravera.

Nu mi-ar paré reu, ba din contra inca fără bine, candu l'am vedé pre dlu rectoru că pentru banii ce-i mistuesce dn'a bucatăresa, firește că si prin contilegerea sa, ar procură atari cărti si diarie acomodate pentru bibliotecă seminariala, carea este destulu de seraca, dar ni pare reu că ni ieu ceea ce e dreptulu nostru. Ni ar paré bine candu dlu rectoru să ar recugăta la aceea ce face si s'ar indreptă, căci ar fi si timpul!! — + —

Oravitia-mont. 22 dec. 1871.

(Rectificare.) In nrul 99 alu stimatului nostru diariu „Albiu“ a aparutu sub titlulu: „Pactări si umose cu strainii si prospete si mai frumose — pentru alegerile municipali“ unu articlu subscrissu de pseudonimul — Pitagoreulu.

Acestu articlu din capu pana in finit nu cuprinde in sine altu ce, de cătu numai o sumă de contradiceri si intortocature, o multime de neadeveruri erase, impenate cu nisice frase, precum dlu corespondinte se vede că ici-colesa le-a auditu ori cetitu, dar să vede și aceea, că reu si stangaciu le-a aplicatu la obiectulu criticei sale. — A voi ca să caute veri-ciu in acestu articlu vre-o legatura logica, ori vre-o ideea, ce ar avea să serve de indreptari, celor ce se adresă, ar insemna mai multu de cătu perde de timp; ar documentă, că cunoscatorii giurăvarilor năstre nu vedu — tendintă dlu corespondinte. —

Dar fiindu că noi si persoanele, si imprejurările năstre multu mai bine le cunoscem, a fostu de prisosu ca dlu corespondinte in resficiul seu să se mai laude si catra altii de acestu faptu alu seu ce-lu caracterisédia, cu stătu mai vertosu, căci noi si foră recunoscere sa propria de locu la cetirea primelor sire ale articulului seu aveamă deplina convingere, cum ea de ocamdata avemă de a face numai si numai cu — — — *)

Deci cu voia dlu corespondinte ni vomu permite a ne occupă mai de amenuntulu de ingeniosulu dñeii sale articlu. —

Mai nainte de tôte se vede trăba, că dlu corespondinte nu-i place de locu transactiunea, ce au facut'o romanii cu germanii oravitieni pentru cuventul, că, dce dlu, cumca „in cercul de alegeri alu Oravitie-montane, cu alegetorii mai diumetate (?) romanii, s'a statorit a se alege 9 membri neromanii si 1 romanu; era in cercul de alegeri Oravitia-rom. — cu 3 comunitati curata romane — 9 membri romani si 1 neromanu.“

Pana in cătu este de fundata assertiunea dlu corespondinte din ceea ce privese numerul votantilor romani, mai apropiu se poate vedé din urmatorele date autentice:

*) Să ni permită dnii declaranti ca să stergem numele indicat de domnialor, cu atâtă mai avesu că domnii declaranti ni paru a fi pré susceptibili si prin urmare nejusti in apreciarile loru facia cu intenția stimabilului nostru corespondinte, pre care ilu cunoscemă de o persoană rezolută a lucra numai in interesul nostru național, si asiă déca ar fi avendu pre multu zel, acăta nu strica asiă multă, ca să-lu condamne cineva foră reserva, ceea ce nu e consultu a face — nici facia de contrarii nostri declarati. — Red.

Dupa conselemnatiunea cea mai din urma, a cerculu de alegere Oravitia-montana au romanii — — — — — 180
e voturi; dintre cari partea cea mai mare sunt lucratori, va se dica dependinti de la societatea drumului de feru; ca neromanii — — — — — 337
e voturi; prin urmare dupa calculul lui mai favoritoriu romanii cu 157
oturi sunt in minoritate.

Dar se mergem mai departe, si se vemu, cum stam in cerculu alegorii Oravita-rom., cu renamurile 3 comunitati curatute romane; ete-ne: avem in Oravitia-rom. 60
in Ciclova-mont. — — — — — 134
„ Ciclova-rom. — — — — — 121
„ Rachitova — — — — — 34
la Olalta — — — — — 349

e voturi.
Dintre acestia subtragendum se numerulu de — — — — — 182
lu lucratorilor romani, cu dreptu de votu, de la societatea celor ferate, si deca din Oravitia rom. 52, era din Ciclova-rom. 130, ni mai renumanu — 167
e voturi romane, la cari se pota conta.

Onoratulu publicu ni va da voia, ca se ceretam si aceea, cum stam partitulu neromanu in acestu cercu de alegere romanu, penru ca numai impiedieandu totu cu de amenuunlu vomu pot se ne orientam si se ni facem o ideia concreta, vomu scfi apretiui pe elinu transactiunea, ce dlu corespondinte se desce a o areta de stricatiusa poporului romanu.

En! se vedem. — Partitulu neromanu: in Oravitia-rom. — — — — — 75
„ Ciclova-mont. — — — — — 30
va se dica 105
e voturi.

Catra acestea mai adaugendum se voturile lucratilor mai susu meniti, sum'a totala a voturilor neromane ce — — — — — 287

Deci se recapitulam:
Neromanii dispunu in casulu lui mai reu de o suma de — — — — — 287
la romanii in casulu celu mai favorabilu de — — — — — 167
e voturi; prin urmare si in acestu cercu — asia dicendu per eminentiam romanu — suntemu in minoritate de 120
voturi.

Acum ierte-ne dlu corespondinte, facia aceste date autentice a-lu intrebă, de cumva transactiunea acestă, facuta cu concursulu frunzilor si intielegintei din aceste comune, este desavantajioasa ori ba?

Deci daca diu aceste adeveruri pot se sunvinga toti, dimpreuna cu dlu corespondinte, imca noi in intielesulu curatut politico-natiunalu am salvata caus'a, dar nu am tradat'o, decum vre densulu se o faca credibila publicului romanu.*)

Vedi dle Pitagoreu, catu e de reu, deca intindu prin regiunile potiteci inalte nu tientu, nici macar de tabellele pitagoreice, ca deca, de 2 ori 2 este 4.

Dar insa cu totu acestea se fia ore adeveru ca dlu coresp. nu ar fi avutu cunoștința de aproape despre aceste date? Dlu corespondiente in totu miscamintele natiunale a fostu intiatu, ba chiar pana mai de unadi la totu luate si parte activa?

Din totu pana aici duse pre lesne se pot ricepe, deca intielegint'a romana de aici a fostu la inaltimdea missiunei sale, urmandu premiu s'a aratatu; si deca dlu corespondinte au merita cea mai adonca compatimire, mai decese candu se pronuncia cu destula frivolitate, — „prin pactari politice ne-am infartatit cu otea, luandu in schimb unu jidovu pe unu copa.”**)

Catul despre acelui pasagi din famosulu articlu, — ca adeca: „comitetulu centralu si fi pusu in liste de candidare totu de acei romanii deachisti, cari la alegerea de alegaturi, faceau multu necasu natiunistilor,” si casi mai departe, ca „comitetulu centralu ici-blea si-a uitatu de aceia, pre cari ii folosea de

*) Regretam ca dintre domnii pactanti nu aflatu unul, care numai de catu la momentu fia informatu publiculu romanu in privint'a acestui transactiuni cu neromanii, caici aveandu infirminti din partea competente — totu intemplarea s'ar fi evitat ori ce disputa. R e d.

**) Aci dlu corespondinte a facutu numai mintire despre ceea ce „se vorbesce” in privint'a transactiunei — chiar in partea neromană. Se fumu drepti si — milostivi! Red.

uelte orbe contra natiunilor“ . . . marturismu ca nu-lu pricopemul de locu; pentru ca a incusă de o parte pe comitetulu centralu din Oravitia ca a pusu in liste sale si romani deachisti, er de alta parte a infruntat érasi pe acestu comitetu, ca ici-colea si-a uitatu de cei ce au servit de uelte órbe in contra natiunilor, va se dica si-a uitatu érasi de romanii deachisti: este unu ce fora de intielesu, si dlu coresp. nu potea se-si dee testimoniu mai reu de logic'a criticei sale.

Ce se atinge de acea impregjurare, precumca dlu coresp. nu ar fi fostu admisul la conferintiele nostre natiunale, martora ni este intrég'a intielegintia romana din acestu tienutu, ca noi fora vre o diferinta, — la totu conferintiele am chiamat si provocat pre toti, dar mai alesu pe junimea romana din Oravitia, ca se iece parte. Dece dlu coresp. acum a ajunsu de umbla, ca se se intielega „pe delaturi,” dnu sa va scfi mai bine cau'sa pentru ce a devenit retactoriu; si noi, cari pana a um ilu tiecamu de alu nostru, constatam eu parere de reu; ou tote inca asta, ca martarisirea, ca ni-o presinta, nu ni-e prim'a informatiune, ce o avem in despre conduit'a sa politica-natiunale.

Ér ce se atinge de complimentele, ce le adreseză catra capulu conferintei, si cu abundantia le incarcă si pe spatele poporului romanu din acestu tienutu, — apoi ierte-ne junele Pitagoreu a-i spunea forta retinere, cumca de unu limbagiu ca acesta se potu servi numai strainii cei intriganți si reputati, — er unui tineru romanu, carele din sinulu acestui poporu a esit, — unui romanu, carele essintati'a sa propria numai acestui poporu are de a o multihami, — nu-i este permisul a-si uită intru atat'a de sine.

Séu dora crede dlu coresp. ca asta na tine, atat' de cercata in suferintiele sale, este destulu de calificata spre a-i se plesni si ibi in facia veri-ce blasfemie?!

In adeveru e orendu!

Dar deca dta ai vediutu, si te-ai patrana de acea convingere, ca capulu comitetului si poporulu romanu de aici, nu urmează conformu demnitatei nostre natiunale, si nu tene contu de recerintele timpului, spune-ni dle coresp. pe dta unulu, carele din adinsu ai fostu chiamat la totu actiunele, ce te-a impeditat a nu luă parte si la conferintiele nostre de mai devnadi? Ce te-a impeditat ca cu limba de focu se bincesci smintele ce credeai ca le comitemu?

Séti spunem ce? . . . desi asta: marturisirea dta mai susu amintita, ca adeca acum ai ajunsu „pe de laturi!”

In fine junele nostru filosofastru, cu tota agerimea mintei sale incurcandu-se, nu seie acum, deca comitetulu centralu de aici planuesce „vre o strategema noua? vre o intriga politica? preste totu ou pote cuprinde, ce are se rezulte din pactulu nostru cu fratii germani din cer urele de alegere Oravitia montana si romana.”

La astfelu de apucaturi, nu avem una alta ce a respunde, de catu aceea ce odiniora disese Sula catra junele prisioneriu grecu, a nume Polieret:

„Baiete! nu te mestecă la cele ce nu le pricapi! Si apoi asta, ca multu esti tu mai marginitu, de catu se poti cuprinde cu mintea: pentru ce decurge lupta intre Sula si Mariu.”**)

Traianu Miescu. Simeone Mangiu. Dr. Marienescu. Baltezaru Munteanu.

La adres'a directiunei de la „Asociatiunea romana din Aradu.”

Domnule Redactoru! Adi primii o provocare de la Domnulu Josif Popoviciu adveca fiscul alu Asociatiunei natiunale din Aradu pentru cultur' poporului romanu, pentru ca se platesc 75 de floreni cu carii asi si detorii Asociatiunei pe bas'a ofertului de membru, obligatu pe anii 1868/9 1869/70 1870/1 pe vieti, caici la din contra va fi constrinsu a intencat incassarea pe cale procesuala.

Declarandu cumca: eu nu sum detorii Asociatiunei, si ofertulu susu amintita nu l'am facutu; — domnulu advocatul retacesce provocandu me pe mine celu ce am onore a me numeră intre membrii fundatori ai venerabilei

**) Nu negam, ca aceste cuvinte ale lui Sula au fostu pre nimerite si ingeniose facia cu — Polieretu, insa fia-ni permisul a nega ca aceste le-ati pot aplică dvostre facia cu corespondintele nostru, diferint'a nu e asia mare — cum credeti; mai repetam inca o data — se fumu justi in apreciarile nostre, caici numai atunci ne potem capacitate. R e d.

Asociatiuni, si celu ce ofertulu meu in summa de 50 fl. v. a. l'am platit la tempulu seu prin amic'a mana a Spectatului Domnul advacatu Lazaru Jenescu; — cu deosebita onore me rogu de spec. Domnul Josef Popoviciu binevoiesca a se retinea de batjocur'a intreprinsa.

De o data me rogu de pre onorata direcția Asociatiunei nostre, binevoiesca a dispune ca se mi se admanuedie de locu documentul despre fundatiunea facuta de mine in interesul susu amintitul, absolvandu-me de pretensiunea neintemeiata a Domnului advacatu Josif Popoviciu.

Cu deosebita onore sun in Beiusiu (Bellényes) 21 dec. 1871.

Joanu Sorbanu, m. p.

Capitanu supremu in pens.

Chisiu-Ineu, in 18 dec. 1871. n.

(Cu referintia la corespondint'a mea) publicata in nrul 100 alu stimatei foi „Albina”, la not'a prima ce o face on. Redactiune, gravida, grabeștu a reflectă cu tota onore: ca eu nu am disu, si me ferescă Ddieu se nici nu potu dice, ca „domnulu notariu din Socodoru e unicul dintre toti notarii acestui comitat care lucra romanesce”, — ci am disu asia, pe cum e scrisu negru pe alb in corespondintia, si precum s'a si tiparit, ca „ds'a e unicul dintre toti notarii tractuali — care scrie romanesce, si acesta afirmatiune o si repetu si, dece onorabil'a Redactiune tiene de oportunu o potu demustră cu date autentice. Aici e prototipul a si oficiulu de contributiune, unde se afla dovedile necesarie, totu in limb'a magiara subscrise de notari romani. *) — Totu o data candu am afirmat acea impregjurare placuta despre dnulu notariu Joanu Suciu, — de la care domnul aici ocasiunalminte ceru seusa pentru des'a provocare, nu am voiu de felu se-i facu complimentu, pentru ca Ds'a numai detorint'a si impletesco; ci am dorit, ca prin exemplu se dan si celor'a lalit dni notari implusiune si reflessiune, pentru ca si dniele loru se satisfaca acelei detorintie duple — espusa in lega si pretinsa de interesulu santu natiunalu.

Mai departe permita-mi onorat'a Redactiune a face o mica si modesta reflessiune si la not'a cu trei **). — Dicu si acum: ca intarzierea esmiterii instructiunilor a apelului calduros si a sieduleloru inca a contribuit la minoritatea cea meare a membrilor nostri alesi de comunc, pentru ca dieu noi in timpulu nostru numeram cam putieni individi „tari de anguru” **) si pe langa acesta taria totusi ar fi folositu si instructiunea reva. Caici de era acesta, de abuna sema nu ar fi obvenit unu atare casu, ca in cerculu nostru, unde unu dnu preotu a venit se votedie pentru doue-dieci de individi, a caror nume le-avea in lista, spunendu ca spre acesta poside pleripotintia a loru. Din acestu casu dura se vede ca pe langa taria de anguru, instructiunea a fostu de lipsa; si din acestu casu se vede, ca, acea instructiune nici in d'a alegerei n'a sositu la manele preotului, potemu dara dice, ca in consecintia acestei intarziari multe comu ne n'an sciutu ce se face, pe cine se aléga, cum se proceda? Pe la noi sunt si de acele comune in cari, haru domnul! avem catu doi, trei, mai si patru preoti, dara dintro acestia, credeti mie, nici unulu in specia, nici toti la olalta nu se indura se se prenumere la vreuna tota natiunala! Pe acesta cale apoi a lucru firescu, ca nu potu avé scintia despre misicamintele municipali, despre afacerile nostre natiunale. ***) Pana ce apoi acesti domni preoti petrecu dilele loru in acesta pusetiune condamnabila: contrarii esistintei nostre se virescu printre poporu, ilu capacitatea (?), ilu cumpera si-imparte mereu siedule, cu felu de felu de promisiuni si asia ilu demoralisédia!

Dupa a mea modesta opiniune ar fi fostu consultu, ca „reuniunea” se se fia scolatu mai se demantă la lucru si se fia facutu ca in-

*) Pentru ca se nu faci confusione trebuie ca se pun ca e vorba de notari din cerculu Chisiu-Ineu, caici „notari tractuali” e o spresiune abstracta, care se poate aplică la toti notarii din comitatul.

R e d.

**) Destulu de reu. R e d.
(***) Unor preoti atat' da nepasatori nu li va ajută multu instructiunea, caici pentru activitatea natiunale la totu momentul trebuie se fumu pregatiti, si preotimdea chiar dupa născutu a missiune trebue necontentu se prepare poporului pentru o solidaria actiune spre victori'a causei nostre natiunali. Se fumu bine intielesi. R e d.

structiunea si siedulele si se tiparesc si se spedeze mai in graba.

In fine cu ocazie acăstă, referitoru la alegerea din Cînteu, amintita in rondulu trecutu, mai adaugu, ca portarea dui notariu din Nadabu Georgiu Sida, a fostu brava, elu a dusu cu sine votisatori numerosi si a nisuitu, si s'a luptat cu barbatia pentru caderea lui I. E. precum si a chefului seu acăstă ce insa nu i-a succesu, a ramas in minoritate, si pe catul a triumfat a supr'a virtutii.

Cu multa placere am ceditu avisarea onoratiei Redactiuni despre aparitiunea unei foie noue umoristice. S'a simtitu lipsa ei. Promitiandu-vi sucursulu posibilu materialu si spri ritualu, Vi uratua durata lunga la intreprinderea si existintă a ei!

Brutus.

Aradu, in 26 dec. n. 1871.

(Scrisi din si despre consistoriul plenar.) In pripa vinu a vi reportă ca la siedintă de ieri a consistoriului plenar s'a adunat unu nru forte frumosu de membri; mi se asigura ca au fostu 26. Atât'a sciu ca siedintă a tenu d'a intreaga, pana s'eră catra 8 ore, intreruppendu-se numai de la 2 1/2 pan'a 4 pentru prandiu; asemenea sciu ca positivu ca se decisera multe, asiadicentu totu causele rezervate si de momentu si urgintia.

Presidiu a fostu acestu consistoriu, fiindu dlu Eppu totu morbosu, de parintele archimandritu Mirone Romanulu ca Vicariu alu Il. Sale dlu Eppu, formalmente numit ad hoc. De facia au fostu si membri din mare indepartare, precum a nume dlu Babesiu din Pestă, chiamat de clinici si printr'u telegramu.

Dintre causele deliberate mi permitu a aminti asta data numai unele, a supr'a carora sciu ca este indreptata atentie a forte multora.

La conclusulu sinodului eparchialu pentru infinitarea unei foi bisericesci si scolarie oficiale si oficiose, consistoriul de Orade a subternutu unu planu; acestu planu s'a datu unei comisiuni de trei — Babesiu, Desseanu si Goldisiu, pentru de a se esamină si completă si a substerne reportu celei mai de aproape siedintie, ca in data se se poată pune in lucrat. Din Orade se propune de titlu alu folei „Lumină”; scim ca „Albină” persecutata eră se iece acestu titlu; se speră ca pre santele Paschi, „Lumină” se va aprinde, ca se luminedie minile si inimile crestinilor!

Alegerea de protopopu in Borosiu-Ineu s'a aprobatu; dlu parinte Gurbanu, ca unicul concorrente, carele a intrunitu totu voturile sinodului duplicat, va fi chirotositu de protopopu, dece presantă sa dlu Eppu din punctu de vedere canoniu nu va avé, precum credem ca nu va avé, exceptiune.

Alegerea, se candidarea pentru protopresviteratul Siriei (Világos) s'a anulat si s'a ordenat alt'a noua. Caus'a a fost căci 34 de votanti dintre 59 au votat pentru mai multe de cătu trei persone, decidendu astfelu candidarea cu voturi incompetenti, in cătu candidatura a devenit falsificata. Si tocmai pentru ca s'a observat cuvintele membrilor sinodului electorale n'au avutu orientarea necesaria, cu o cale s'a statoritul si unu siru de instructiuni regulatiori pentru nouă alegere.

Sau luat uinele mesuri provisorie in privint'a protopresviteratului Hassiasiu, devenit uine vacante. Asemenea s'a datu in drumari fiecului in privint'a massei Birtaiane. S'a luat uine scrisiția despre mai multe dacișuni de importanță ale singurilor senati si s'a datu in drumari necesarie. Asia d. e. sentintă a se natului scolariu, prin carea invetitorii din Hodoniu, Jadani si Monostorul s'a redicatu din postulu loru pentru necapacitate si lipsa de zel, a fostu regulata astfelu, ca ea se se publice concurentilor formalmente, acestia se se informă despre dreptulu loru de apelatiune si inca — in casulu presinte, intra dominium. Din totu acestu incidente s'a regulat provisorminte si o alta procedura pentru astfelu de casuri disciplinari.

In privint'a decizionilor de la Consistoriul Metropolitanu, cari se retine acolo cu cuventu ca se se tramita mai antau pentru fiecare cătu o taxă de 20 fl. inca s'a decretat o remonstratiune ratiunabile.

Cu unu cuventu, intrasta una din s'a luerat forte multu!
Dlu Babesiu, semtiendu-se putienu sanatosu, a returnat marti sér'a la Pestă; er d. Vicariu M. Romanu a mai ramas la noi pentru mantarea espediuniei celor decise.

Torontalu, 25 dec. 1871.

Dile Redactore! Momentușe ale interpellării, ce ilustrulu barbatu alu natiunei noastre dlu V. Babesiu adresă ministrilor de interne și de instrucțiunea publică în camer'a Ungariei, au sternit pretindenia cea mai vîrea si afunda sensație. Poporul nostru cu pricepere si cu inima, și de astă data intempiu cu viue manifestații de bucuria si de recunoștiția energetică vîoce rostită în duoue cause atât de mari si capitali, si me semtii fericit a potă constată, că pretindenia se facu pregatiri seriose a suprindă si cu ocazia acestei cu demne manifestații pe adeveratul si resolutulu tribunul alu poporului, care chiar cu pericolul vietii si sanătății sale continua luptă cea mare, si chiar morbosu se scăla din patu si merge la dieta pentru a asculta respunsulu ministrului si a-si face pră nimeritele sale reflecții. Conduită acăstă loială a bravei noastre intelegerintă natiunale față de intrepidul jnosteru barbatu, a trebuitu să störcea chiar si respectulu străinilor!

Dar să privim mai d'aprópe interpellările cestinute. Calamitatea natiunei pe d'parte, insolintă guvernului pe d'al'tă, fecera, ca acăstă tierisioră binecuvantata, acestu granariu alu Ungariei, să devina amenintata de o fomeie ingrozitoră! A fostu deci timpulu supremu a pipai pulsulu domniloru de la potere si a li cere socotela in caușa acăstă vitală, si a se convinge, că ore recunoscu ei reulu si ingrijescu-se ai de desaturarea reului? Respunsulu, intru cătu elu a cuprinsu recunoșterea reului si a promisu interesare si ingrijire, a fostu multiamitoriu; interpelantele insusi a trebuitu să se dechiare astfelui. Dar altă este ce ne nelinscesce, — este mistificare adeverului, „Reform“ cea guvernială si esprime bucuria, că Babesiu a fostu multiumitul cu respunsulu ministrului, (unu incidente ce adveresse deplina, că Babesiu nu interpala si nu face ministrilor opoziție din vr'nu pruritul de a-i necașă, ci numai din motive loiale;) dar in acelasi numeru „Reform“ consacra întrăga foisișoră sa dlui Babesiu, si pe candu pe de o parte recunosc cele disi de elu, pe d'al'tă asecură guvernului, — că pericolul nu este atât de iminente, pre cum ilu desorise Babesiu; in fine apoi mai adauge cu unu cinismu infernal, că guvernul să tinda cu ori-ce petiu a scoate popornu din manele acestui mare agitator! Va se dica, Babesiu de căte ori si redica vîcea pentru dreptate, pentru popor, este tacasatu de agitator, de mare si periculosu agitator! Postim patriotsmu, postim logica si morală ungrăsca!

De multu mai mare insemnătate este interpellarea a duouă, interpellarea in caușa instrucțiunei publice. Atât respunsulu ministrului, cătu si reflecțiile dlu Babesiu ni sunt astadi cunoscute. Să medităm nitiul. Dică este adeveru, — si ore cine mai potă nega? — că legea natiunalităților nu ni recunoște existenția nostra de dreptu publicu, degradandu-ne de trentie magiare; atunci cu totu dreptulu potemu dice, că legea pentru instrucțiunea publică, — acestu capu d'opera a panmagiarisatorului Eötvös, este negație chiar si a posibilității d'a ne cultivă natiunalitate! Si totusi guvernul este atât de lasiu, in cătu pentru esecutarea legii forte rele, pre cătu ea cătu de putienu cuprindă si ceva bunu pentru noi, nu face chiar nemică, ba inca se face a nu sci, a nu pricepe legea! Acăstă omisună si mistificare este identica cu crim'a! 4000 fl. din peste 3 milioane, pentru cultur'a nostra natiunila, si celialalti numai pentru scopuri magiare, acăstă egalitate este mai multu de cătu o satira! „Unu statu“ — dice Babesiu — care nu se ingrijesc de cultur'a poporâloru sale, n'are viitoru; existența lui este de prisou; pentru că in d'a de astadi, cultur'a este unicul scopu si unic'a baza, pe care si pentru care potă se exista unu statu.“ Cum se ingrijesc statul magiaru de cultur'a poporâloru sale — interpellarea si reflecțiile lui Babesiu dovedire in celu mai eclatante si doreștu modu! Pricepemu că ii dore acăstă dovăda pe domnii stepanitori, căci ea ii-a stigmatizat — de barbari. Tôt vorbele cele mari ale deákistilor romani si neromani, totă ap'a Dunarei si a Tisei si a Dravei si a Savei nu-i potă spăla de pecatu. Cifrele au decisu!

Unu preotu romanu.

Domanu (cottulu Carasiu,) 20 dec. 1871.

(O mica rectificare) fia-mi permisul a face la un'a notitia din varietatile multu prețuitului diariu „Albină“ Nr. 100, unde s'a publicat telegram'a subscrisului de spre alegerea membrilor comitetului comitentu din cerculu Ezerisiu, si precum insusi orabil'a Redactiune dice, că abia s'au potutu descifră numele membrilor, astfelui nici că potea fi esactă notitia amintita, de ore ce unu membru a remas neamintit, era altul cu numele Jebeleanu s'a metamorfosat in Zedebanu.

Deci pentru indreptarea acestor erori cauzate prin neexactitatea oficiului telegrafic, cu permisiunea onorabilei Redactiuni voiu comunică numele membrilor alesi in cerculu Ezerisiu, precum urmează:

1. Vasiliu Petricu, medicu in Lugosiu.
2. Petru Jivi, pelariu
3. Georgiu Jocu, juratul
4. Joane Oprea, docinte
5. Josifu Olariu
6. Georgiu Craciun, notariu, Colnicu.
7. Joane Stăfanoviciu, preotu, Mutnicu-mare.
8. Petru Scopone, economu, Soceniu.
9. Davidu Jebeleanu
10. Rusalinu Stroia
11. Costa Popoviciu, docinte, Jidiora.

Totu candidati si alesi de partid'a natiunale.

G. Calosișoră,
ostasiu alegotoriu.

Boccea-mont. (Carasiu) 11/25 dec. 1871.

(Necrologu.) Nu există natiune pre pa-mantu, carea să fie spusa atâtului pericole, ca natiunea romana. Acestu adeveru necontestabilu ni dă a cunosc si acesa, sa acele pericole nu provin numai din partea impregiurărilor fatale cari predominesc astazi lumea, ci inca si mai alta impregiurare mai trista ne ameninția cu pericolu, de care lumea s'a ingrozit. Din nenumeratele necrologe — ce di pe de ce merge — se publica prin coloanele prețuitului diariu „Albină“, am potutu si potemu vedé că numerulu barbatilor nostri mai inteleghinti, mai zelosi, din in di totu scade.

Asia mai alalta-ieri nesatos'a morte rapă din medilocul nostru pre forestierulu (padurariulu) Ioanu Scopone, locuitoru in comun'a Soceni, carele căteva dile mai nainte de morte, fiindu prinsu de friguri, a mersu la alegerea membrilor comitatensi in comun'a din vecinătate Ezerisiu, de unde apoi rentornandu-se catra casa, dupa căteva dile si dodecunelul in manele creatorului. Iiu deplangu iubitii sei parinti, soci'a, unichiu Petru Scopone, — sociii si doi fiu ai sei, cu unu cuventu toti consangenii si cunoscutii. In acestu barbatu a perdu natiunea unu natiunalistu, carele cu inimă si cu sufletul s'a luptat la ori si ce ocazie pentru emanciparea nostra de straini. Să-i dicem dara: „Fia-i tieren'a asișora si memor'a binecuvantata.“

P. B. Botosiu.

A p e l u

In caușa „Stenografului romanu.“

Redactiunea „Stenografului romanu“ facia cu rezultatulu neîndestulatoriu, obtinutu pana acum in urmă „Apelului“ ei, se vede silta: a dechiară, cumea apararea făciei scientifice „Stenograful romanu“ depinde numai de la imbracișarea cadurosa si de la sprinținu materialu alu or. publicu romanu, căci ne-a vendu „Redactiunea“ unu capitalu anumitul pentru intemeierea si sustinerea făciei anunciate, n'iste mai multu altu-ceva in poterea sa, de cătu una insufletire mare si curata pentru propaganda unei arte atât de comunu folositoria. Ea este si va fi totdeun'a gata a face ori-ce sacrificie posibile pentru realizarea proiectului seu.

Apelăm deci inca o data catra intelegerintă romana, ca să-i vina intrajutoriu, pentru a potă incepe cătu mai curendu cu edarea „Stenografului romanu.“

Redactiunea nu astăpta „mi“ de abonenti; ea este de ocumdata multiamita cu vr' 2—300 abonamente, cari ar acoperi spesele imprimării, fiindu convinssă, că numerulu abonamentelor se va inmultit indata dupa aparerea numerilor d'antai.

Pentru a inlesni si celoru mai nemidlociti abonamentulu, Redactiunea deschide abonamente si pentru unu semestru (1/2, anu) cu 3 fl. v. a, pentru Austria si 8 franci pentru

Romania, si acorda tuturorul Dloru culegetori de abonenti, ca si particularilor, la căte 5 esemplari unu esemplarul gratis.

Redactiunea nu voiesce a face prin publicarea făciei una speculatiune pentru a-si casigă avere, ci ea doresce, a crea unu organu scientific si instructiv pentru propagarea artei, devinția una necesitate urgenta in timpulu prezent, si cu multu mai necesaria pentru venitoriu.

Fratilor! Nu asteptati, pana ce va deveni necesitatea artei acesteia si mai urgenta, ca să nu fia potă tardiu!

Viena, 13/25 decembrie 1871.

Redactiunea

„Stenografului romanu“ *)

(Viena, III Matheusgasse Nr. 9., I. 8.)

Varietati.

† Sub impresiunea cea mai doreșta trebuie să înregistremu érasi mórtea unui bravu fiu alu natiunei. **Ladislau Marchisiu**, adv. si adj. de concipistu la tabl'a regésca, era mai in urma fiindu numitul de subjude in Aradu, dupa unu morbu indelungat a resposat ieri in 27 decembrie.

Fia-i tieren'a usișora si memor'a binecuvantata!

= (Vatafulu de la „Gur'a Satului“) nu de multu a fostu declarat că nu va mai face nici unu atacu contra „Albină“, care a trecut sub redactiunea unui individu cu care voiesce să trăiesca in buna intelegerere; acăstă declarație inşa numai de cătu s'a vediut că nu e sincera, de ore ce in acelasi numeru a umplutu vre-o trei coloane de insulte contra lui Babesiu si a Albinei; — dupa acăstă apoi intr' adeveru a esit unu numeru din „Gur'a Satului“ si foră insultele indatinate; dar pe sunne foră de acestea n'are cu ce umplé făia, căci in locul loru a fostu silitu să publice o lungă cazană din Bucovina, in carea se descrie starea deplorabila a romanilor de acolo, într'unu stilu pre seriosu si multu intristatoriu, dupa cum sunt si articolele ce le publica mereu si „Albină“, ca făia serioșă, unde si au locul; — vediindu inşa că prin aceste cazane nu se fericesc, si pe sunne anecdotele despre iepătiganului inca lipsindu-i, in nrulu mai recente „Gur'a Satului“ era a inceput să ne insulte cu murdarile sale, căci asia i-e naravul, si pe sunne se teme că „Priculicu“ i va fi — rivalu. Insa ilu asigurămu că n'are ce se teme, de ore ce acesta va remană strinsu pe terenul umorului si alu satirei de bunu gustu, si deoarece va si demite une-ori la ironia, nici o data nu va cadă in — murdarie. Prin urmare vatafulu „Gurei Satului“ mérge numai in pace pe calea sa, căci nime nu-lu va conturbă, si foră vre-o mustrare potă să-si numește fetul seu si mai departe de „uniculu diariu murdaristicu“. Apoi dică la asia ceva si găsește aderinti si partinitori, n'avemu nemica contra, dar nici că li invidiamu — gustulu.

= (Esc. Sa Mitropolitulu,) prin unu cerculariu cu dat'a din Sibiu 1. decembrie, atrage atenția precinstitorilor parinti protopopi si administratori protopopesci la diariul bisericescu „Sperantia“, care — precum ni spune charția archiereescă — este organul teologilor romani de religia nostra din Aradu si este sub redactiunea colegiale a membrilor societatii de lectura si sub auspiciile superioritatii scolastice (adica a cuviosului parinte igumenu J. Goldisiu), si apare de două ori pe luna si pretilu este pe anu 4 florini, prin urmare se recomende intregului nostru cleru, ca să se tienă făia acăstă, si să facă, ca si carturarii si invetiatorii nostri să se prenumere la ea. Acăstă circulara archiereescă o ceteam din cuventu si — in „Gur'a Satului.“

= (O nouă foia guvernamentală) se planuiesce la Brasovu. Anume ceteam in „Federatiunea“ că intelegerintă romana de acolo n'are altu ceva mai importantu de facutu, de cătu că se planuiesca edarea unei foi guvernamentali, si in privința acăstă tienendu o conferință a si alesu o comisiune, care să statorescă programul făciei, ca si candu guvernul n'are avé destui sprințitori — platiti din sudorea poporului.

(Curiosu.) Este dejă cunoscutu naințea cetitorilor nostri, din coloanele acestui diur-

nalu, cum preotulu serbescu din Aradu, Teodor Petroviciu, pre la 20 aug. a. e. in făia magistratului „Alföld“, a testu atacatu pre Dr. Mileticiu cu cea mai spurcata si infuriata limbă numindu-lu spulberatu, betivu, lotru etc. cum Mileticiu a facutu de locu pasii necesare pentru de a intenta procesu numitului preot. Acestu procesu apoi septeman'a trecuta, joi 9/21 dec. a ajunsu a fi pertractat naintea juriului din Dobritinu, care juriu, ascultand mai antaiu indatinatele vorbiri, dupa aceea ratragedu-se si consultandu-se abia vr'o 10 minute, a enunciat urmatorele: La prim'a întrebare, că adeca se cuprinde in articululu in procesuatu calumnia in contra acusatorului? juriati au respus cu da, 2 cu ba; la două intrebare, că Teod. Petroviciu este autorul articulului improcesuatu? au respondi toti juriati cu da; la a treia intrebare apoi, este vinovatul acusatul? inteleptii juriati au respus cu toti că nu este vinovat. — Asia „Pop'a-lupulu“ a fostu absolvtu, ér Mileticiu judecatu la solvirea speselor procesuale. Mai insemnatu că publicul ce era a facut a aplaudat sentinta acăstă.

= (Parastasu.) Domineca in 5/17 decembrie se tienă parastasul pentru fericitul Nicolau Zsigai sen. in biserică gr. or. din Oradea mare. — La acestu parastasu a pontificul Ressimulu dnu Archimandritu i vicariu episcop Mirone Romanulu, asistat de 4 preoti. Coru fund. Zsigajane sub conducerea dnului maestru N. Dietrich intonă pe note tôte cantarile cum un'a piesă: „Plangu si me tanguescu,“ alături a nume pentru parastase si inmormantari. Verfului institutului Zsigajane pendaea un'a mură negă, care spusea dolilul pentru institutului. Acătu dorere trebuie să amintim că — precum in anul trecut, asia si beneficiul repausatului n'a fostu la biserică, deoarece fostu invitati la parastasu, ceea ce a facutu te rea impressiune in creștinii de facia.

Concursu:

Pentru ocuparea postului de preot la parochialu Joane Porumbu, carele din caușa unui morbu cumpătitu a recesu de diumnei din beneficiul parochialu si 1/3 sesiune.

Emolumintele sunt: diumetate din stocul biroului de la 150 case, si diumetatea seaiu pamentu, fara cortelu si gradina, cari renuntă in beneficiul eschisivu alu dlui parochu măbosu. Cei ce voiesc să ocupe acestu post, an a-si tramite recursele pana in 15 decembrie de la prim'a publicare a acestui concursu si dreptulu catra Comitetulu parochialu.

Sipetu, la 10 decembrie 1871.

Ilie Istvanu

presied. com. parochialu

on scirea si invocarea domnului

Alessandru Ioanoviciu

protopres. alu Jebeliu

1—3

Concursu.

Pentru ocuparea stăriunei invetitorului scolă confesiunala gr. orient. romana din comun'a Cuiasius, cettulu Aradu, protopresul teratului Totvaradie, se scrie concursu pana la 8 ianuarie v. 1872, in care dia se va face alegerea.

Emolumintele sunt: in bani 100 fl. v. in naturalie, 10 metri grău, 10 metri cuciură, 1 metru mazore, 10 centenaria de fenu si orgii de lemn.

Doritorii de a ocupa postul acestă invitație si a-si tramite recursele, instruite conform Statutului organicu, catra oficiul inspreitorial de scolă alu cercului Totvaradie — Giulitia.

Tocu, 5/17 decembrie 1871.

Comitetulu parochialu.

In contilegerea cu:

Vasiliu Belosiu m. p.

inspectore cerc. de sală

Cursurile la bursă de Viena.

(Dupa înscrisarea telegrafica din 28 dec. n. 61.30 Imprum. naționalu 67.20; Actiunile creditu 327.60; — sortiurile din 1860: 11. sortiurile din 1864: 139. — Obligationile sarcinarii de pamentu, cele ung. 79.50; banatice 76.50; transilv. 77. — bucov. 7. — argintulu 116.50; galbenii 5.48 napo. om. 9.29.